

1. OBLIKA

SLAVJE BESEDE OB BRANJU

PRVEGA JANEZOVEGA PISMA¹

»Tedaj so se jima odprle oči.« (Lk 24,31a)

Letošnja nedelja Božje besede poteka pod geslom »Tedaj so se jima odprle oči«. (Lk 24,31a) Vzeto je iz pripovedi o dveh učencih na poti v Emavs, ki sta prepoznala Vstalega po lomljenju kruha. Lomljenje kruha je prvi izraz, ki se pojavlja za danes vsem znano besedo – evharistija. Sveta evharistija je vir in vrhunec vsega našega življenja, saj je to edini zveličavni dogodek, kjer se srečamo z našim Odrešenikom in Gospodom Jezusom Kristusom. Apostolska dela nam lepo opisujejo, da je bila prva krščanska skupnost stanovitna v nauku apostolov in v občestvu, v lomljenju kruha in v molitvah. Večkrat se nam zdi, da nam ravno tega manjka v današnjem času. Nedelja Božje besede nas želi spodbuditi, da bi vsak dan vzeli v roke Sveto pismo, knjigo vseh knjig, kjer je s svojo besedo navzoč naš Gospod, saj je on tista prava Beseda, ki daje življenje.

Besedno in evharistično bogoslužje sestavljata neločljivo celoto svete maše, kjer se Gospod razodeva v občestvu, v kruhu in besedi. Slišimo ga med branjem Božje besede, v evharističnem bogoslužju pa ga vidimo pod podobo kruha in vina. Bogoslužje je obhajanje vere v besedi, gestah in podobah, v katerem se zahvaljujemo za Kristusovo skrivnost, ki je v svoji preprostosti polna veličine in dostojanstva. V njem doživljamo podobna izkustva, kot so jih doživljali apostoli in jih opisuje apostol Janez v svojem pismu (1 Jn 1-4).

Zato bomo v današnjem slavju Besede prebrali tekst iz **Prvega Janezovega pisma**, kjer bomo poslušali apostolove besede o izkustvih, ki so jih imeli ob srečanju z Gospodom Jezusom.

Pred začetkom tega slavja pa bomo zapeli pesem Sta šla učenca (Emavs).

¹ Avtor: Anže Cunk, kaplan v Žireh.

Pesem: STA ŠLA UČENCA PO CESTI

Sta šla učenca po cesti v Emavs

otožna, žalostna.

Pristopi Jezus, začne pogovor

in že ga prosita:

Odpev Bodi pri nas, ker se že mrači,

bodi pri nas, Gospod.

Bodi pri nas, dan nagiba se v noč.

Bodi pri nas, Gospod.

Kamnita cesta v življenju našem

speljana je v nebo.

Da ne omaga korak na poti,

prosimo Jezusa: *Odpev*

Je z nami Jezus v podobi kruha,

ponižen, tih, ubog.

Je hrana dušam in moč slabotnim,

zato prosimo ga: *Odpev*

Začetni obred (če ga vodi duhovnik)

V: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

O: Amen.

V: Gospod z vami.

O: In s tvojim duhom.

Začetni obred (če ga vodi laik)

V: Jezus Kristus, živa Beseda, je sredi med nami in nam daje svoj mir.

O: Amen.

Uvod pred branjem prvega Janezovega pisma:

Dragi bratje in sestre!

V Prvem Janezovem pismu, ki ga bomo danes pri slavlju Besede brali, nam želi apostol posredovati gotovost večnega življenja, ki nam je podarjeno. Poudarja, da smo v občestvu z Bogom, ki je vzpostavljeno po Božjem Sinu, ki so ga prve priče poslušale, videle in otipale. Pismo nam neutrudno ponavlja, da ni pristnega občestva z Očetom brez ljubezni do bratov. Zato nam ponuja tri različne trditve, ki izrišejo tri vidike, s katerih se Bog da spoznati. Bog je luč, kar pomeni luč razodetja, saj se nam je v Jezusu Kristusu razodelo večno življenje, in tega življenja smo deležni po ljubezni. Drugi vidik je, da je Bog pravičen. Ta Božja popolnost je pripisana tudi Kristusu, saj označuje poseg, s katerim Bog človeka rešuje greha in stori, da tudi človek po Jezusovem vzoru opravlja pravična dela. Tretji vidik, po katerem se Bog da spoznati, pa je ljubezen. Bog je ljubezen, ki se razodeva in podarja. Kristjan je torej po veri deležen velikega razodetja Očetove ljubezni, ki se udejanja in razodeva v Jezusu Kristusu. Poleg omenjenega pa bomo v tem pismu poslušali tudi merila za pravo krščansko življenje. To so tista merila, ki se tičejo moralnega reda in posebno poudarjajo bratsko ljubezen, in merila, ki se tičejo nauka Cerkve od vsega začetka: vera v Jezusa Kristusa, Božjega Sina, ki je prišel v mesu. Zato zdaj poslušajmo Besedo življenja in se prepustimo njenemu Duhu, da nas nagovori.

Sledi slovesno ustoličenje knjige vseh knjig. V ospredje prinesemo Sveto pismo. Dejanje spremlja glasbena spremljava. Potem začnemo branje Božje besede.

Bralec 1:

Beseda življenja

1 Jn 1,1-4: 1 Kar je bilo od začetka, kar smo slišali, kar smo na svoje oči videli, kar smo opazovali in so otipale naše roke, to vam oznanjamo: Besedo življenja. 2 In življenje se je razodelo in videli smo ga. Pričujemo in oznanjamo vam večno življenje, tisto, ki je bilo pri Očetu in se nam je razodelo. 3 Kar smo torej videli in slišali, oznanjamo tudi vam, da bi bili tudi vi v občestvu z nami – in mi smo v občestvu z Očetom in njegovim Sinom Jezusom Kristusom. 4 To vam pišemo zato, da bi bilo naše veselje dopolnjeno.

Bog je luč

1 Jn 1,5-10: 5 To pa je oznanilo, ki smo ga slišali od njega in vam ga oznanjamo: Bog je luč in v njem ni nobene teme. 6 Če rečemo, da smo v občestvu z njim, pa kljub temu hodimo v temi, lažemo in ne ravnamo v skladu z resnico. 7 Če pa hodimo v luči, kakor je v luči on sam, smo med seboj v občestvu in kri njegovega Sina Jezusa nas očičuje vsakega greha. 8 Če rečemo,

da smo brez greha, sami sebe varamo in resnice ni v nas. 9 Če pa svoje grehe priznavamo, nam jih bo odpustil in nas očistil vse krivičnosti, saj je zvest in pravičen. 10 Če rečemo, da nismo grešili, ga delamo za lažnivca in njegove besede ni v nas.

Pesem: TI SI TA LUČ

Odpev Ti si ta luč sveta, biser, poslan z neba, ki razsvetljuješ dan.

Žarek prijateljski, ki osrečuješ nas, v notranjost nam prodreš.

Ti si kot zvezda v temi, svetilnik sredi noči.

Ti si kot ogenj žareč, ki iz ljubezni gori, da je vsem toplo.

Kadar ugasne luč, nam sonce dan prižge,
in po dežju zopet nam razveseli srce;
skozi gosto meglo nam prinaša svetlo luč,
ki nam je za nova pota ključ. *Odpev*
Kakor svetilka izžareva zlato luč
in nas v hladnem mraku tiho greje skozi noč,
prav tako nas vodi ljubeznivi žarek tvoj,
da gremo veseli za teboj. *Odpev*
Kakor v odsevu sonca okno zažari,
ko na nebu pisan se oblak razplameni,
prav tako se dom ves razsvetli,
ko luč prižgo, naša srca pozlati Nekdo. *Odpev*

Bralec 1 nadaljuje:

Sporočilo prvega Janezovega pisma se začinja s ponovitvijo Janezovega pogleda na svet, razdeljenega na luč in temo, z Bogom kot lučjo pravičnih. Življenje v luči in ravnanje v skladu z resnico zagotavljata občestvo med posamezniki in z njim, kajti Jezusova kri očiščuje grehov. Prvo poglavje nas želi spomniti in opozoriti, da imamo v primeru greha zagovornika pri Očetu, Jezusa Kristusa pravičnega. Človek je po svoji padli in ranljivi naravi naravn h grehu, saj

nam greh pod podobo laži želi prikazati nekaj lepšega, boljšega. A ko ga storimo, nas pusti samega, razočaranega, užaljenega. Jezus Kristus, ki nas je s svojo daritvijo na križu opral grehov, nam vedno znova poudarja, da naj pridemo k njemu, k izviru prave vode, ki teče v večno življenje. Preko zakramenta svete spovedi smo vedno povabljeni, da se vrnemo nazaj v Očetov usmiljeni objem. Naj prejem zakramenta svete spovedi postane naša lepa navada.

Bralec 2:

Kristus je naš zagovornik

1 Jn 2,1-6: 1 Otroci moji, to vam pišem zato, da ne bi grešili! Če pa že kdo stori greh, imamo pri Očetu zagovornika, Jezusa Kristusa, pravičnega. 2 On je namreč spravna daritev za naše grehe, pa ne le za naše, temveč tudi za ves svet. 3 Da smo ga spoznali, ugotavljamo po tem, če se držimo njegovih zapovedi. 4 Kdor pravi: »Poznam ga,« pa se njegovih zapovedi ne drži, je lažnivec in v njem ni resnice. 5 V tistem pa, ki se drži njegove besede, je Božja ljubezen resnično postala popolna. Po tem spoznavamo, da smo v njem. 6 Kdor pravi, da ostaja v njem, je dolžan tudi sam živeti tako, kakor je živel on.

Nova zapoved

1 Jn 2,7-29: 7 Ljubi, ne pišem vam nove zapovedi, temveč staro zapoved, tisto, ki jo imate že od začetka. In stara zapoved je beseda, ki ste jo slišali. 8 Pa vendar vam pišem novo zapoved, namreč to, kar je resnično v njem in v vas: tema izginja in resnična luč že sveti. 9 Kdor pravi, da je v luči, pa svojega brata sovraži, je še zdaj v temi. 10 Kdor svojega brata ljubi, ostaja v luči in v njem ni pohujšanja. 11 Kdor pa svojega brata sovraži, je v temi in hodi v temi in ne ve, kam gre, ker mu je tema zaslepila oči.

12 Pišem vam, otroci, ker so vam zaradi njegovega imena odpuščeni grehi. 13 Pišem vam, očetje, ker ste spoznali njega, ki je od začetka. Pišem vam, mladi, ker ste premagali hudiča. 14 Vam, otroci, sem pisal, ker ste spoznali Očeta. Vam, očetje, sem pisal, ker ste spoznali tistega, ki je od začetka. Vam, mladi, sem pisal, ker ste močni in je Božja beseda v vas in ste premagali hudiča. 15 Ne ljubite sveta in tudi ne tistega, kar je v svetu! Če kdo ljubi svet, v njem ni Očetove ljubezni, 16 kajti nič, kar je v svetu – poželenje mesa, poželenje oči in napuh življenja – ni od Očeta, ampak od sveta. 17 Svet in njegovo poželenje mineta; kdor pa izpolnjuje Božjo voljo, ostane vekomaj.

Antikrist

18 Otroci, poslednja ura je, in kakor ste slišali, da prihaja antikrist, je veliko antikristov že zdaj tu. Iz tega spoznavamo, da je poslednja ura. 19 Odšli so od nas, a niso bili od nas. Ko bi namreč bili od nas, bi ostali z nami, a niso, da bi se razkrilo, da niso vsi od nas. 20 Vi pa imate maziljenje od Svetega in vsi to veste. 21 Ne pišem vam, ker bi ne poznali resnice, ampak prav zato, ker jo poznate in veste, da nobena laž ni iz resnice. 22 Kdo je lažnivec, če ne tisti, ki zanika, da je Jezus Mesija? Antikrist je tisti, ki zanika Očeta in Sina. 23 Kdor zanika Sina, tudi Očeta nima;

kdor pa prizna Sina, ima tudi Očeta. 24 V vas pa naj ostaja to, kar ste slišali od začetka. Če bo v vas ostalo to, kar ste slišali od začetka, boste tudi vi ostali v Sinu in Očetu. 25 In obljuba, ki nam jo je dal sam, je večno življenje. 26 To vam pišem glede tistih, ki vas skušajo zapeljati. 27 Kar pa zadeva vas: maziljenje, ki ste ga dobili od njega, ostaja v vas in zato ni treba, da vas kdo uči. Kakor vas njegovo maziljenje uči o vsem in je resnično in ni laž, tako ostajajte v njem, kakor vas je poučilo.

Božji otroci

28 Zato, otroci, ostajajte v njem, da bomo lahko polni zaupnosti, ko se razodene, in da ne bomo pred njim osramočeni, kadar pride. 29 Če veste, da je pravičen, spoznavate, da je tudi vsak, ki ravna pravično, rojen iz njega.

Pesem: ZAPOVED, GLEJTE, TA JE MOJA

Zapoved, glejte, ta je moja,

da ljubite se med seboj.

Iz tega bodo vsi spoznali,

da ste hodili za menoj.

Odpev Kot jaz vas ljubim, se ljubite

in zvesti bratje si bodite,

in zvesti bratje si bodite.

Bralec 2 nadaljuje:

Poznati Boga, kot nam opisuje Janez, ne pomeni samo imeti o njem neko smiselno predstavo, ampak se z njim osebno povezati in živeti v občestvu z njim. Zaradi nevarnosti, ki nam vedno znova grozijo, da bi zašli v versko razglabljanje, nas apostol opozarja, da vera v resnici zajema naše celotno bivanje. Merilo resničnega spoznanja Boga je to, da živimo po zapovedih, zlasti zapovedi do bližnjega. Ravnati se po resnici pomeni izpolnjevati Božjo voljo, kakor jo pač moremo dojeti. Tako postanemo dovzetni za verovanje tega, kar je Jezus razodel, in njegovo razodetje lažje uresničujemo v vsakdanjem življenju. Prav tako pa to pomeni, da se vedno na novo spreobračamo, kar se izraža v priznavanju grehov. V tem poglavju nas želi opomniti tudi na to, da čeprav je Jezus, ki je bil pravičen, že navzoč pri vseh vernikih, ki delajo, kar je prav, bo polnost zedinjenja mogoča šele ob njegovi končni vrnitvi.

Bralec 3:

1 Jn 3,1-24: 1 Poglejte, kakšno ljubezen nam je podaril Oče: Božji otroci se imenujemo in to tudi smo. Svet nas zato ne spoznava, ker ni spoznal njega. 2 Ljubi, zdaj smo Božji otroci; ni pa še razodeto, kaj bomo. Vemo pa, da mu bomo podobni, ko se bo razodel, ker ga bomo gledali takšnega, kakršen je, 3 in vsak, kdor ima to upanje vanj, se očičuje, kakor je tudi on čist. 4 Vsak, kdor greši, ravna tudi nepostavno, kajti greh je nepostavnost. 5 Vi veste, da se je On razodel, da bi odvezel grehe, da pa v njem ni greha. 6 Kdor ostaja v njem, ne greši; kdor pa greši, ga ni videl in ga ni spoznal. 7 Otroci, nihče naj vas ne zapelje. Le kdor ravna pravično, je pravičen, kakor je pravičen on. 8 Kdor pa ravna grešno, je od hudiča, kajti hudič greši že od začetka. Božji Sin pa se je razodel prav zato, da bi uničil hudičeva dela. 9 Kdor je rojen iz Boga, ne ravna grešno, saj v njem ostaja njegovo seme. Ne more grešiti, ker je rojen iz Boga. 10 Otroci Boga in otroci hudiča se očitno kažejo po temle: kdor ne ravna pravično, ni od Boga, in prav tako ne tisti, ki ne ljubi svojega brata.

Ljubite drug drugega

11 Od začetka ste slišali tole oznanilo: Ljubimo drug drugega. 12 Ne bodimo kakor Kajn, ki je bil od hudiča in je ubil svojega brata. In zakaj ga je ubil? Ker so bila njegova dela hudobna, bratova pa pravična. 13 Ne čudite se, bratje, če vas svet sovraži. 14 Mi vemo, da smo prešli iz smrti v življenje, ker brate ljubimo. Kdor ne ljubi, ostaja v smrti. 15 Kdor sovraži svojega brata, je ubijalec. Vi pa veste, da noben ubijalec nima večnega življenja, ki bi ostalo v njem. 16 Ljubezen spoznavamo po tem, da je On dal življenje za nas. In takó smo tudi mi dolžni dati življenje za brate. 17 Kako more Božja ljubezen ostati v človeku, ki ima premoženje tega sveta in vidi, da je brat v pomanjkanju, pa zapira svoje srce pred njim? 18 Otroci, ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.

Zaupanje v Boga

19 Po tem bomo tudi spoznali, da smo iz resnice. In pred njim bomo pomirili svoje srce, 20 če nas srce obsoja; saj je Bog večji od našega srca in spoznava vse. 21 Ljubi, če pa nas naše srce ne obsoja, smo z Bogom zaupni 22 in dobimo od njega, kar ga prosimo, ker se držimo njegovih zapovedi in delamo, kar mu je všeč. 23 To pa je njegova zapoved, da verujemo v ime njegovega Sina Jezusa Kristusa in se ljubimo med seboj, kakor nam je zapovedal. 24 Kdor se drži njegovih zapovedi, ostaja v Bogu in on v njem. Da ostaja v nas, pa spoznamo po Duhu, ki nam ga je dal.

Pesem: POGLEJTE, KAKŠNO LJUBEZEN

*Odpev Poglejte, kakšno ljubezen nam je izkazal dobri Bog,
poglejte, kakšno ljubezen nam je izkazal dobri Bog.*

Da smemo imenovati se – otroci in dediči Boga! *Odpev*

Bralec 3 nadaljuje:

V tem poglavju nas apostol opozori, da je vsak, kdor živi pravično (to pomeni, da išče Božjo voljo in izpolnjuje njegove zapovedi), Božji otrok. Dar Očetove ljubezni je njegov Sin, ta prvotni dar pa omogoči tudi nam, da smo postali Božji otroci in se smemo tudi tako imenovati. Samo edinorojeni Sin, ki biva v Očetovem naročju in je neomejeno deležen Očetovega življenja, more ljudi voditi k spoznanju in življenju. Ob koncu poglavja pa nas želi opozoriti, da se mora ljubezen izražati v določenih dejanjih, toda resnično krščanska bo, šele če v našem življenju odraža Božjo ljubezen, ki se je razodevala v Jezusu Kristusu, ki je dal življenje za nas. Naša prednost je, da vemo, da nas Bog v naši molitvi posluša in jo tudi usliši. To zagotovilo ima korenine v sami veri in v temeljnem soglasju njegove z Božjo voljo. Vera v Boga in ljubezen do človeka sta le dva vidika ene in iste zapovedi. Kdor se drži Božjih zapovedi, stopi v občestvo z Bogom.

Bralec 4:

Božji duh in antikristov duh

1 Jn 4,1-21: 1 Ljubi, ne zaupajte vsakemu duhu, ampak duhove preizkušajte, ali so od Boga, kajti veliko lažnih prerokov je prišlo v svet. 2 Božjega duha spoznavate po tem: vsak duh, ki prizna, da je Jezus Kristus prišel v mesu, je od Boga; 3 noben duh, ki Jezusa ne priznava, pa ni od Boga. To je duh antikrista, o katerem ste slišali, da pride, zdaj pa je že v svetu. 4 Otroci, vi ste od Boga in ste jih premagali, ker je tisti, ki je v vas, večji od onega v svetu. 5 Oni so od sveta. Zato govorijo iz sveta in svet jih posluša. 6 Mi pa smo od Boga in vsak, kdor pozna Boga, nas posluša. Kdor pa ni od Boga, nas ne posluša. Po tem spoznavamo duha resnice in duha blodnje.

Bog je ljubezen

7 Ljubi, ljubimo se med seboj, ker je ljubezen od Boga in ker je vsak, ki ljubi, iz Boga rojen in Boga pozna. 8 Kdor ne ljubi, Boga ni spoznal, kajti Bog je ljubezen. 9 Božja ljubezen do nas pa se je razodela v tem, da je Bog poslal v svet svojega edinorojenega Sina, da bi živeli po njem. 10 Ljubezen je v tem – ne v tem, da bi bili mi vzljubili Boga. On nas je vzljubil in poslal svojega Sina v spravno daritev za naše grehe. 11 Ljubi, če nas je Bog tako vzljubil, smo se tudi mi dolžni ljubiti med seboj. 12 Boga ni nikoli nihče videl. Če se med seboj ljubimo, ostaja Bog v nas in je njegova ljubezen v nas postala popolna. 13 Po tem spoznavamo, da ostajamo v njem in on v nas: dal nam je od svojega Duha. 14 In mi smo ga gledali in pričujemo, da je Oče poslal Sina za odrešenika sveta. 15 Kdor priznava, da je Jezus Božji Sin, ostaja Bog v njem in on v Bogu. 16 Mi smo spoznali ljubezen, ki jo ima Bog do nas, in verujemo vanjo. Bog je ljubezen, in tisti, ki ostaja v ljubezni, ostaja v Bogu in Bog ostaja v njem. 17 Ljubezen med nami je postala popolna v tem tako, da imamo zaupnost na dan sodbe, kajti kakor biva On, tako bivamo tudi mi na tem svetu. 18 V ljubezni ni strahu, temveč popolna ljubezen prežene strah. Strah je

namreč povezan s kaznijo, in kdor se boji, ni dosegel popolnosti v ljubezni. 19 Mi ljubimo, ker nas je on prvi vzljubil. 20 Če kdo pravi: »Ljubim Boga,« pa sovraži svojega brata, je lažnivec. Kdor namreč ne ljubi svojega brata, ki ga je videl, ne more ljubiti Boga, katerega ni videl. 21 In od njega imamo to zapoved: Tisti, ki ljubi Boga, naj ljubi tudi svojega brata.

Pesem: KJER DOBROTA JE

Ubi caritas et amor, ubi caritas, Deus ibi est.

Kjer dobrota je, ljubezen, kjer dobrota je, tam prebiva Bog.

Bralec 4 nadaljuje:

V tem odlomku smo slišali najlepšo opredelitev Boga, ki je osrčje razodetja: Bog je ljubezen. Hkrati je to tudi podaritev in združenje. Božja ljubezen, ki združuje Očeta in Sina, se razodeva in se daje, ker je ljubezen od Boga. Vsi, ki poznamo to sporočilo v veri, smo kot kristjani poklicani, da pomagamo dopolnjevati v sebi to ljubezen do Boga s tem, da ljubimo svoje brate in sestre. Ljubezen do Boga brez ljubezni do brata in sestre je samo slepilo, kajti Bog, ki je sam po sebi neviden, nam postane dostopen v bratu oziroma sestri. Prav tako je tudi ljubezen do brata ali sestre brez ljubezni do Boga kakor odrezana od svojega notranjega izvira. Kristjan je deležen Božjega življenja tako, da je on navzoč v Bogu in Bog v njem. Da pa lahko živimo v občestvu, nam je Bog dal Duha, ki nas spodbuja k izpovedovanju vere in k naši medsebojni ljubezni. Ljubezen kot predmet naše vere ima trojno vsebino: je Božja ljubezen, ki se je razodela v Jezusovi spravni žrtvi; je ljubezen, ki jo Bog vlije v nas kot življenje in dar Duha; in je ljubezen, ki je po nas dejavna v ljubezni do človeka. V tem je vse Božje razodetje človeku in ves človekov odgovor Bogu, v tem je pravzaprav vse krščansko življenje.

Bralec 5:

Naša vera premaga svet

1 Jn 5,1-21: 1 Kdor veruje, da je Jezus res Mesija, je rojen iz Boga; in vsak, kdor ljubi tistega, ki rodi, ljubi tudi tistega, ki je od njega rojen. 2 Da ljubimo Božje otroke, pa spoznamo po tem, če ljubimo Boga in izpolnjujemo njegove zapovedi. 3 To je Božja ljubezen, da se držimo njegovih zapovedi. In njegove zapovedi niso težke, 4 kajti vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet. In zmaga, ki premaga svet, je naša vera. 5 Kdo premaga svet, če ne tisti, ki veruje, da je Jezus Božji Sin?

Pričevanje za Sina

6 Jezus Kristus je tisti, ki je prišel z vodo in s krvjo, ne le z vodo, ampak z vodo in s krvjo. Duh to pričuje, kajti Duh je resnica. 7 Trije namreč pričujejo: 8 Duh in voda in kri. In to troje je zedinjeno. 9 Če sprejmemo že človeško pričevanje, je Božje pričevanje večje, kajti pričevanje Boga je to, da je pričeval za svojega Sina. 10 Kdor veruje v Božjega Sina, ima pričevanje v sebi. Kdor pa Bogu ne veruje, ga je naredil za lažnivca, ker ni veroval v pričevanje, s katerim je Bog pričeval za svojega Sina. 11 Pričevanje pa je v tem: Bog nam je dal večno življenje, in to življenje je v njegovem Sinu. 12 Kdor ima Sina, ima življenje; kdor nima Božjega Sina, nima življenja.

Spoznanje o večnem življenju

13 To vam pišem, da boste vedeli, da imate večno življenje, vam, ki verujete v ime Božjega Sina. 14 In to je zaupnost, ki jo imamo z njim: on nas usliši, kadar ga prosimo po njegovi volji. 15 In če vemo, da nas v vsem posluša, za kar koli ga prosimo, tudi vemo, da že imamo, kar smo ga prosili. 16 Če kdo vidi, da njegov brat greši, a ne z grehom, ki je za smrt, naj prosi zanj, in dal mu bo življenje, seveda tistim, ki ne grešijo z grehom, ki je za smrt. Obstaja namreč greh, ki je za smrt; ne pravim, naj kdo prosi za drugega zaradi tega greha. 17 Vsaka krivičnost je greh, vendar obstaja greh, ki ni za smrt. 18 Vemo, da nihče, ki je rojen iz Boga, ne greši, ampak ga iz Boga rojeni varuje in hudič se ga ne dotakne. 19 Mi vemo, da smo od Boga in da ves svet tiči v zlu. 20 Vemo, da je Božji Sin prišel in nam dal razum, da spoznavamo Resničnega. V Resničnem tudi smo, v njegovem Sinu Jezusu Kristusu. On je resnični Bog in večno življenje. 21 Otroci, varujte se malikov.

Pesem: POJ IN PRAZNUJ

Poj in praznuj, Jezus je in živi,

on je Vstali, slavite ga vsi!

Poj in praznuj in oznanjaj na glas: »Živi, a-le-lu-ja!«

Bralec 5 nadaljuje:

Po veri v Jezusa Kristusa, Božjega Sina, postane človek Božji otrok. Ko postane človek Božji otrok, postane hkrati brat vsakogar, ki ljubi Boga, kajti ne moremo si domišljati, da ljubimo Boga, ne da bi ljubili tiste, ki jim je Bog Oče. Ljubezen do bratov izhaja iz ljubezni do Boga in je celo njen izraz. Kristjan namreč ljubi svoje brate kot Božje otroke. Njegova ljubezen je torej zakoreninjena v veri. Na drugi strani pa mora biti vselej merilo, da kdor zares ljubi Boga, izpolnjuje Božjo voljo in Božje zapovedi, ki kristjanu naročajo ljubezen do bližnjega. Vera v Jezusa kot Božjega Sina, ki ga je Oče poslal na svet, je zmaga nad svetom, ker je vera v Božjo

ljubezen. Da pa vse to vemo, nam omogoča Duh, ki je resnica, saj se po njem v Cerkvi ponavzočuje in deluje resnica, ki jo je prinesel Jezus.

Duhovnik ali laik povabi vse navzoče še k skupni molitvi Očenaša. Po sklepni molitvi sledi blagoslov.

Sklepni obred (če ga vodi duhovnik)

V: Gospod z vami.

O: In s tvojim duhom.

V: Blagoslovi naj vas vsemogočni Bog, Oče in Sin + in Sveti Duh.

O: Amen.

V: Pojdite v miru. / Pojdimo v miru.

O: Bogu hvala.

Sklepni obred (če ga vodi laik)

V: Prosimo skupaj za blagoslov troedinega Boga.

Skupaj z verniki se pokriža in pravi:

V: Blagoslovi naj nas Gospod, nas varuje vsega hudega in pripelje v večno življenje.

O: Amen.

V: Pojdimo v miru.

O: Bogu hvala.

Sklepna pesem: ZBUDI SE, BETLEHEM

Odpev Zbudi se, Betlehem,

duri svoje odpri!

Kralj pred vrati se mudi!

Zbudi se, moj Betlehem!

Zakaj vse mesto mirno spi?

Zakaj ni videti luči?

Na vrata trka naš gospod,

med nas pošilja ga sam Bog! *Odpev*

Si mar pripravil se nocoj,

da v srcu bo gospod s teboj?

Nocoj se zate bo (je) rodil,

življenje tvoje spremenil. *Odpev*

Si že pripravil se na to,

da gosta boš sprejel lepo?

Naj miza tvoje bo srce,

pripravljeno sprejeti vse! *Odpev*

